

DİNDİRE

Vasif Süleyman

Gele, şaşkın ömrün sarvanı, bir gün
Geçtiyim çığır, izi dindire.
Elleri havalı, yüreği küskün
Bakışı allana, gözü dindire.

Hasrete yüz dutduk hangi hevesnen
Geler mi tezedden ilahi sesnen
Odlu yüreğinen, sıcak nefesnen
Canımda yurt salan buzdu dindire.

Şimdi ha çağırağ, divaneyik biz
Yar ola bilmedik, daha neyik biz
Tepeden tırnağa efsaneyik biz
Nerdedir masalcı, bizi dindire.

Talandı duygusu, sozaldı canı
Hani, bu sevginin sahibi, hani
Az kalır sel olup dutsun dünyanı
İllah da yüyürüb kızı dindire.

Taşındı bu ömür, bir hayal oldu
Onda ki, yanında dili bal oldu
Lal oldu, dinmedi Ya Rebb, lal oldu
Konuşmaz, *Vasif*'i yüzü dindire.

MÜTLEG

Süleyman Abdulla

Bir gün gözlediği gayıdacagdır
Gelecek gelenin zamanı mütleg!
Bendenin zülmü var, Tanrının rahmi
Göyler gönderecek amanı mütleg!

Asi olan adam söyler bahtına
Tac geyen oturur şübhe tahtına
Sözdü,- deyildise çeker vaktina,
Şahlamag gerekdir samanı mütleg!

Çoktu iyilerin en hası yerde
Olan olmalıdır olası yerde
Yaradan koymaz ki gıyası yerde
Mütleg kahr edecek yamanı, mütleg!

Bu da bir hikmettir, yozma,-yaz, ama
Payı çok olanın sebri az, ama
Bazen hak dediği düz olmaz, ama
Olar yüreğine damanı mütleg!

Her kes öz çağında meydan sulayar
Varsa, Halik kendi olur kula yar
Yine ulu türkün kurdu ulayar
Rımlayar, gamlayar şamanı mütleg!